

hmelja na Češkem, nikakor pa ne pri nas, iz enostavnega razloga, ker naš hmelj tega dobrega glasu sploh še nima in nikdar imel ni. Hišo moramo začetni zidati pri temelju, ne pa pri strehi, in v tem slučaju je dober glas hmelja temelj, obvezno signiranje pa šele streha. Češki hmelj je bil znan kot najboljši hmelj na svetu že davno preje, predno je bilo uvedeno obvezno znakovanje, katero k temu dobremu glasu češkega hmelja tudi ni prav nič pripomoglo, temveč ga le zavarovalo. Šele, ko so Čehi videli, da je njihov hmelj znan po celem svetu kot najboljši, da pa se baš vsled tega prodaja tudi mnogo nečeškega hmelja pod imenom češki hmelj, so uvedli obvezno signiranje, da zavarujejo in ohranijo dober glas češkega hmelja, katerega bi jim sicer hmelj mnogo slabše kakovosti, prodan kot češki hmelj, le prehitro zopet pokvaril.

Kako je z znakovanjem v Nemčiji?

Slično kakor češki hmeljarji so postopali tudi nemški, ki kljub temu, da imajo že dve leti izdelan in pripravljen provenijenčni zakon z obveznim signiranjem, istega še vedno niso uveljavili, ker se boje, da nemški hmelj na svetovnem trgu še nima dovolj dobrega glasu, da bi ga trebalo zavarovati, dobro pa vedo, da predčasno uvedeno obvezno znakovanje cen nemškega hmelja ne bo dvignilo, pač pa jih tlačilo. Brezobziren in ogorčen je boj za prvenstvo med češkim in nemškim hmeljem in Nemci so uvideli, da češki hmelj ostane vedno zmagovalac, zato so poskusili zadnje sredstvo: prisiliti hočejo domače pivovarne, da uporabljajo le nemški hmelj; ali se jim bo to posrečilo, je pa zelo dvomljivo, ker je odpor pivovarjarjev prevelik. Na vsak način pa so tudi nemški hmeljarji začeli pri temelju ter storili vse, samo da pridobe svojemu hmelju čim boljši glas na svetovnem trgu; šele potem, ko se jim je to vsaj toliko posrečilo, da se jim razven Češke ni bati nobene konkurence več, so začeli razmišljati o zavarovanju s težkim trudom pridobljenega slovesa svojega hmelja, o obveznem signiranju.

Kako naj bi bilo v Sloveniji?

In pri nas gre cela stvar obratno? — Popolnoma izključeno! Ako uveljavimo pri nas danes provenijenčni zakon in obvezno signiranje hmelja, ne bomo dosegli boljših cen, pač pa to, da bode mnogo našega hmelja ostalo sploh neprodanega in le najboljše blago bi se prodalo, pa še to po dosti nižji ceni kakor sicer. Tega pa nikdo ne želi, najmanj pa hmeljarji sami.

Slovenski, posebno savinjski hmelj zasluži glede kakovosti drugo mesto na svetovnem trgu, torej takoj za češkim. Prav dobro vedo to hmeljarski trgovci v inozemstvu, ki pa to okolnost izkoriščajo pač v polni meri v svojo lastno korist, nikakor pa ne v korist slovenskih hmeljarjev. Dokler ni bilo na Češkem obveznega znakovanja, se je vlasti slovenski hmelj prodajal pod imenom prvovrstnega češkega hmelja. Ko je češki provenijenčni zakon to onemogočil, so izgledali za razvoj našega

hmeljarstva znatno padli, vendar pa so hmeljarski veletrgovci zopet izrabili intenzivno propagando nemškega hmelja v svoj prid, zanimanje za naš hmelj je zopet rastlo, ker se je prodajal zopet pod firmo najboljšega nemškega hmelja. Še danes mnoge pivovarne kuhajo pivo le z najboljšim nemškim hmeljem, katerega pa je pridelal naš slovenski hmeljar. Tudi pod imenom: Deutsche Hopfen Saazer Ersatz, Bohemian Type, Saazer Type itd. kupijo še danes pivovarne mnogo slovenskega hmelja po malo nižji ceni kot je običajna za pristni zatežki hmelj; pri tem pa vtakne seveda v žep glavni dobiček — veletrgovec s hmeljem, ki nakupi naš hmelj po izredno nizki ceni, običajni le za hmelj manj vredne, odnosno podrejene kakovosti. Vkljub temu, da pivovarne uporabljajo dosti našega hmelja, seveda pod drugim imenom, za istega direktno nimajo mnogo interesa, ker ga kot takega ne poznajo.

Iz teh izvajanj jasno sledi, da bi bilo obvezno signiranje hmelja pri nas z enkrat prenačljeno in posledica, da bi naš hmelj potem našel sploh težko kupca. Tudi mi torej moramo začetni zidati pri temelju, moramo najpopreje pridobiti našemu hmelju na svetovnem trgu tisto mesto, ki mu po njegovi kakovosti tudi gre; šele tedaj, ko bo imel naš hmelj tak svetovni sloves, da ne bo služil samo za »ponarejanje« hmelja priznanih provenijenc, temveč se bo skušalo drug hmelj podrejene kakovosti prodajati pod našo firmo, šele tedaj bo tudi pri nas nastopila nujna potreba obveznega znakovanja, da zavarujemo dober glas našega hmelja, onemogočimo zlorabo njegovega imena in izločimo konkurenco. Pač pa je že danes nujno potrebno urediti neobvezno znakovanje, ker kakor more obvezno signiranje le zavarovati in ohraniti že pridobljen dober svetovni glas in sloves hmelja, tako je neobvezno signiranje eno od mnogih sredstev, ta prepotrebni sloves našemu hmelju pridobiti.

DOPISI

Maribor. Za okrajnega predstojnika (»očeta reveževa«) je bil za koroško predmestje (četrti okraj) imenovan gospod steklarski mojster in trgovec Ivan Dežman, ki je mož na svojem mestu. Uraduje v svoji trgovini vsak dan od 12. do 14. ure (Vrbanova ulica 2). — Slov. pevsko društvo »Maribor« priredi v petek, dne 3. maja, zvečer ob 8. uri v veliki dvorani pri Götzu veliki pevski koncert s sodelovanjem slovitih umetnikov gospe Lovšetove in gospoda Neralliča. Že sedaj vabimo mariborsko občinstvo na to prireditev, ker bo to res nekaj izvanrednega za Maribor. Povabljeni so tudi okoličani. — Cecilijansko društvo za stolno župnijo, ki tako lepo skrbi za izbrano cerkveno petje, je na svojem občnem zboru imenovalo vlč. g. A. Tkavca, župnika šentpeterskega, za svojega častnega člana. Častitamo! — Trgovec in hišni posestnik gospod Adalbert Gusel, ki je v letošnji zimi daroval za mestne reveže mnogo kurjave in okrepčil, bo ustanovil v svoji hiši na Aleksandrovi cesti (prej Haber) št. 39 industrijo antialkoholnih pijač poleg dosedanjih svojih izdelkov. — Vlomil se zadnji čas v Mariboru in okolici zelo množilo. Vlomili so v

trgovino g. Ljudevita Rižnika v Lajtersbergu ter odnesli blaga v precejšnji vrednosti. V Rušah pa so vlomili v gostilno Šmidhofer. Z drogom so dvignili omrežje na kuhinjskem oknu in so se polastili raznih predmetov ter izginili neznanu kam. — Sosednji Kamničani so vendar le ojunačili in so storili korak naprej glede elektrifikacije lepega svojega kraja. V nedeljo se je v gostilni gospoda Slokana vršilo posvetovanje zastopnikov iz Kamnice in Rošpoha ter zastopnika mariborskega električnega podjetja. Kamnica je gotovo eden najlepših in vabljivih izletniških točk v neposredni bližini Maribora. Mnoge manj pomembne vasi v mariborski okolici že imajo elektriko, le Kamnica je še v tem oziru zaostala. Ker pa so Kamničani znani podjetni možje, upamo, da bodo tudi dosegli elektriko. — Delo je za nekaj časa ustavila tovarna perila v Gregorčičevi ulici. Gospod Durjava se trudi, da bi tovarna zopet začela obratovati. Nad 100 delavskih moči je sedaj tu brez dela in brez zaslužka. Opozarjamo ljudi iz dežele, naj nikar ne silijo po nepotrebnem v mesto, ker je sedaj težko za stalni zaslužek. Edino pri stavbeni stroki dobijo delavci zaslužek. Naši stavbeniki rabijo zidarje, tesarje in strežake pri zgradbah. Povsod drugod pa skoraj zastoj iščeš dela. — V avtoomnibusu, ki vozi v Konjice, so v četrtek finančni organi imeli dober plen. Dobili so dve Evini potomki in enega Adamovega, ki so hoteli tihotapiti v Slovensko Bistrico 10 kg saharina v vrednosti 18.000 Din. Pozorno oko finančnega komisarja pa jim je preprečilo račune. Ženske so seveda bile zelo hude, češ: s kako pravico se jih celo na avtomobilu nadleguje! Ali nič ni pomagalo, slediti so morali tihotapci v gosposki obleki možu postav!

Pobrežje pri Mariboru. V nedeljo, dne 28. t. m., se vrši ob 9. uri popoldne v dvorani gospe Simonič občni zbor Dopolnega društva. Člani, pridite polnoštevilno!

Razvanje pri Mariboru. Naše gasilno društvo se je, kakor se vidi iz njegovega napredka pri nabavi nove turbinske brizgalne, začelo prav lepo razvijati. Pokazala se je pa potreba tudi boljše moderne priprave, kajti nobeden posestnik ne da danes več svojih konj k vratolomni vožnji v slučaju nesreče. Da se zamore tudi temu nedostatku odpomoči, priredi društvo dne 19. maja t. l. veliko efektivno tombolo, pri kateri pride k izžrehanju 7 večjih in čez 200 bolj majhnih a lepih dobitkov, kakor: motorno kolo, šivalni stroj, ena telica montafonske pasme, moško kolo, gramofon, več kubičnih metrov bukovih drv, prašički domače reje itd. Vabimo torej cenjeno občinstvo, da prav pridno sega po tomboljskih tablicah, kajti tudi zadnji majhni dobiček ne bo imel manjše vrednote, kakor cena ene tablice. Vsak bodi svoje sreče kovač! Tem potom se društvo tudi zahvaljuje gospej Pacher plem. Thainburg, posestnici graščine Hausampaher, za popust pri nakupu montafonske telice za tombolo skoro za polovično ceno.

Gornja Sv. Kungota. Dne 15. aprila je umrl v Gornji Sv. Kungoti gospod Feliks Skribe, bivši cerkveni ključar in posestnik. Pogreba se je udeležila ogromna množica naroda tudi sosednih krajev, dovolj dokaz, kako je bil gospod Skribe spoštovan. Trije gospodje duhovniki so ga spremili v cerkev, kjer je bila asistira sv. maša. Na pokopališču je izpregovoril domači gospod župnik blagopokojnemu dobrotniku cerkve zadnje slovo ter je postavil pokojnega v krasen zgled navzočim kot moža poštnjaka, kot blago in ponižno dušo. S pokojnim gospodom Škribetom je legel v grob eden najboljših faranov, zgled delavnosti ter racionalnega gospodarstva. Revež je zadnje mesece veliko trpel vsled grozne rane na hromi nogi, a sedaj je prestal. Daj božje Srce Jezusovo tej blagi duši uživati sladki večni mir v deželi rajsko mili, kjer sije solnce večne spomladi!

Jaranina. V velikem tednu smo položili v smrtno gredo staro mater Marijo Vajngel. Bl-

la je vzorna voditeljica in vzgojiteljica svojim otrokom, vzgladna žena in gospodinja ter dobrohotna in miroljubna sosedinja. Bog ji slad kaj zadnje spanje, Jarenini pa daj mnogo tako blagih mamic! Po veliki noči pa je objel hladni grob tudi enako vrolo mater Marijo Drozg iz Vajgna in danes leži na mrtvaškem odru gospodinja Draž v Kaniži, ki istotako zapuščala časten spomin.

Sv. Jurij v Slov. gor. Nepričakovano nas je zadela tužna vest, da je za vedno zapustil ta minljivi svet obče spoštovani mož Al. Krajnc, posestnik v Zitnicah, v lepi starosti 73 let. Mož zasluži skromen spomenik tudi v »Slov. Gospodarju«, kojega zvesti naročnik je bil 50 let. Bil je večletni občinski odbornik občine Zitnice, skrben gospodar in dober vzgojitelj svojih otrok. Bil je mož dela ter marljivo skrbel za svojo družino. Bil je tudi blaga duša za sosede ter je rad vsakomur pomagal v zadregi in nesreči. Da je bil priljubljen občan, je pokazal njegov pogreb, ki so se ga udeležili v velikem številu občani ter delni občinski odbor z županom. Na sedmimi so se spomnili dobri pogrebeci novega bogoslovja v Mariboru in zbrali zanj 100 Din. Bog povrnil Zalujoči rodbini pa naše iskreno sožalje!

Ribnica na Pohorju. Tudi v naš kraj prihaja končno po hudi zimi vesela pomlad. Dne 22. marca nas je presenetil že celo grm, kar je bilo za ta čas še nekaj izrednega. Da bi le to značilo prednapoved dobre letine, kakor govorijo pratikarji! Dasi se vrstijo zadnji čas toplejši dnevi, vendar smo imeli po jutrih še dokaj hladno, kakor n. pr. dne 16., 17. in 18. t. m., ko so bile vse mlakuže prevlečene s tankim ledom. Po letinah je še najti tudi stari sneg. Kmetje se brinejo k setvi še najbolj. — Značilno pa je, da so nekateri napovedali boj hmelja. Ker se je pokazal kot slab dohodkarnosnež, ga s togoto mečejo iz njiv. Baje se bolj izplača pri nas nasaditi krompir v svrhu pitanja prašičev, kot pa čakati na borl izkupiček od hmelja, ki je k vsemu temu še prav negotov. Oblast pa je odredila pregledovanje ognjišč, odnosno dimnikov od hiše do hiše, kar se mora odobravati, ker proti ognju ni nikoli zadosti varnosti.

Sv. Lenart v Slov. gor. Pri naših uradih in javnih ter zasebnih pisarnah so uradne ure zelo različne. Za prebivalstvo so sodnijske nedeljene uradne ure od 8. do pol 15. ure deloma neugodne, ker je vpogled v zemljiško knjigo popoldne izključen in vendar se večkrat pripeti, da opravijo ljudje kak posebno v najnujnih slučajih popoldne. — Notar g. Franc Štupica uraduje po starem uradnem redu vsak dan, izvzemaš nedelje in praznike, dopoldne od 8. do 12. in popoldne od 2. do 5. ure. — Okrajna hranilnica pri Sv. Lenartu v Slov. gor. ima uradne ure vsak torek od 8. do 12. ure, Posojilnica pa vsak torek in petek od 8. do 12. ure, Posojilno društvo pa, katerega načelnik je gospod Karl Auhl, vsako nedeljo dopoldne. — Pri tej priliki omenjamo, da ima Okrajna hranilnica pri Sv. Lenartu v Slov. gor. nad 3.000.000 Din razpoložljivega denarja in priporočamo prebivalstvu Slovenskih goric, da se naj poslužuje v potrebah kreditov pri Okrajni hranilnici, katera bode uvedla zopet amortiziranje posojil tako, da se bode z obrestmi vred tudi glavica odplačevala. V skladu konvencije naše države s Čehoslovaško bode Okrajna hranilnica prejela od Češke hranilnice za njene predvojne vloge okroglo štiri milijone dinarjev. Tudi ta znesek bode prišel Slovenskim goricam v dobro!

Rača. Spremili smo k večnemu počitku Joka Petrovič, rojenega v Mestnem vrhu pri Ptuj. Nagla smrt mu je vse prežgodaj pretrgala nit življenja. Pred dnevi je začutil hude bolečine v trebuhu, opoldne je bil že prepeljan v mariborsko bolnišnico, kjer je pa že ob pol petih izdihnil svojo blago dušo. Zanj ni bilo tudi potom operacije več rešitve, ker so mu po izjavi gospodov zdravnikov, ki so ga pozneje raztelesili, gliste pregrizle čreva in trebušno mreno. Ob grobu je plakala žalujoča

žena in sedem nepreskrbljenih otrok. Pogreb je nudil pretresljiv prizor, kajti pokojnik je bil izredno blag in ljubeč mož, ki je vse svoje moči, vso svojo ljubezen posvetil v blagor svoje družinice, ki jo je nad vse ljubil. Zato pa tudi žena in otroci tem bolj čutijo bridko izgubo. Dne 11. januarja letos smo tudi pokopali pri Sv. Vidu pri Ptuj pokojnega Simona Petrovič, ki je umrl v 83. letu svoje starosti. Svetila obema večna luči!

Sv. Peter pri Gorjki Radgoni. V sredo, dne 17. aprila smo iz Ščavnice pokopali 82letnega starčka Antona Kaučič. Vredno se ga je spominjati, ker v njegovo hišo zahaja tudi naš »Slov. Gospodar« in je tudi v bližnji okolici znan. Vsak, ki je prišel v njegovo hišo, je lahko takoj vedel, da mora gospodar biti reden, ker je vsaka stvar imela svoje mesto. Pa tudi posestvo mu je prav dobro povrnilo njegov trud. Čeravno ni veliko, pa skrbno je obdelano, kar bi naj bilo mladim gospodarjem v zgled. Povsodi, kamor je hodil na delo, ga je vse rado imelo: gospodar kakor tudi njegovi sodelavci, ker jim je znal s poštenimi besedami kratiti čas. Jako ga bomo pogrešali povsod. Pa zvon nam hitro zakliče večer našega življenja z besedami: Danes meni, jutri tebi! Vrlenu in zaslužnemu starčku pa bodi zemljica lahka, njegovo ženo, hčer in vnuke pa naj tolaži zavest, da se snidemo nad zvezdami!

Bukovci pri Ptuj. V 19 letih svojega težkega poklica je delovalo naše društvo pri 56 požarih, vsled česar si je zelo obrabilo orodje in cevi, kar pa treba nadomestiti. Zato priredimo v nedeljo, dne 28. aprila veliko ljudsko tombola s krasnimi dobitki na vrtu gospoda Ivana Cvetko v Bukovcih. Cena kart samo 2 Din. K obilni udeležbi vabi odbor.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 9. aprila smo položili k zadnjemu počitku Ano Žnidarič iz Hujbara v starosti 78 let. Rajna zapuščala vsled starosti oslabelega moža in dva že preskrbljena otroka. Bodí ji zemljica lahka!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Pred kratkim smo dobili novo učiteljico v osebi gdč. Ivanke Gabrejna. Prevzela je mesto vpokojene gospe Trstenjakove. Pref je službovala na Ponkvi. Na novem mestu ji želimo v vzgoji otrok veliko uspeha. — Z nožem se je igral Pepček Zemljč, učenec I. razreda ljudske šole. Po nepredvidnosti si je prežezal skoraj pol dlani in več važnih žil. Nož je bil rjav in si je otrok zastrupil kri. Med neznosnimi bolečinami je v pondeljek zjutraj umrl. — Tako razigrane volje kakor pretekli teden vreme že dolgo ni bilo. Se pač pozna, da smo v aprilu. Tekom enega solca smo imeli solnce, dež, sneg, grmenje, blikanje in tak vihar, da so poslopja ječala. Vsa ta vremena delo zaostaja, kar povzroča v gospodarstvu veliko škodo.

Runč pri Veliki Nedelji. V dolini vzhodno od Runča leži prijazna vas Stanovno s staroznano Kosejevo p. d. Pušičevo hišo, v kateri živi še čil posestnik in sodarski mojster Alojz Kosí, naš semišljenik in dolgoletni naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Imenovani je v pondeljek, dne 9. aprila t. l., praznoval s svojo ženo Marijo, rojeno Bombek, zlato poroko. Pred 50 leti sta kot brhki mladenič in brhka mladenka stopila pred oltar svoje župne cerkve pri Veliki Nedelji, kjer sta si objubila večno zvestobo, ki sta jo do svoje zlate poroke tudi zvesto izpolnjevala. Po 50 letih pa sta vstopila zopet v isto cerkev, pred isti oltar, ob isti uri in kar je še najbolj zanimivo: z istim soparom kakor pred 50 leti in sta skupno obnovila zlato poroko. Torej se je isti dan vršila pri Veliki Nedelji dvojna zlata poroka. To slavnost so znali farani primerno počastiti in so prihiteli v lepem številu v svojo župno cerkev, da tako prisostvujejo redki slavnosti. Po sv. maši sta se vrnila slavljencev v svojo domačo hišo v Stanovno, kjer sta v krogu svojih hčera, vnukov (še celo pravnukov), sorodnikov, sosedov, prijateljev in znancev proslavila ta dogodek s pristno prleško gostijo. Med številnimi gosti pa je gostoljubna slavljenceva hiša vendar nekoga pogrešala. In

kdo bi naj bil to? To sta dva slavljenceva sina, ki sta morala v najlepši mladeniški dobi umreti in žrtvovati svoje mlado življenje. Naj Vama bo, draga slavljencev, v tolažbo to, da imata tudi na drugem svetu člane svoje dobro vzgojene družine. Cela vas Stanovno, cela občina Runč in cela župnija pa Vama k temu izrednemu dogodku najsrčneje častita in želi, da bi Vama bila naklonjena tudi sreča, praznovati čez deset let biserno poroko. Bog Vaju živi!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Otožno je zapel dne 11. t. m. ob pol osmih zjutraj mrtvaški zvon ter nam naznanjal žalostno vest, da je od vseh ljubili in spoštovani mož Anton Meško za vedno v Gospodu zaspal. Že v jeseni je vlegel na bolniško postelj in od tistega časa ni več stopil na nogo. Med boleznijo je bil večkrat previden s sv. zakramenti in trpel posebno v zadnjem času hude bolečine, vdan v voljo božjo. Rajni je bil dolgo let cerkveni ključar in večletni občinski odbornik. Da so ga ljudje ljubili, nam priča to, da so se v kljub toliko nakopičenemu delu že v tako obilnem številu udeležili njegovega pogreba. Bog daj njegovi duši večni mir in pokoj! Zalujoči rodbini pa naše iskreno sožalje!

Krapje pri Ljutomeru. Dne 28. no. 1928 je zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Al. Trstenjak, v katerem so bili spravljene poljski pridelki, razni stroji in gospodarsko orodje. Udarec za posestnika je bil tem hušji, ker se je nesreča zgodila tik pred nastopom zime. Pri tej priliki so pokazali kmetje iz domače in sosednih vasi Ljutomerske in križevske žup nje pravo krščansko ljubezen do bližnjega, so pomagali pri stavbi novega gospodarskega poslopja s tako vnemo, da je bilo isto še predno je zapadel visoki sneg, pod streho. Dobri ljudje so podarili povrh toliko krme za živino, da ista ni trpela pomanjkanja. Vsem, ki so na katerikoli način pomagali nesrečnemu pogorelcu, gre najprisrčnejša zahvala, milostlivi Bog naj bo plačnik za njih dobra dela. Naj služijo kmetje na Murskem polju za zgled vsem kmetom v Sloveniji, naj se posnema ta samopomoč, ki izvira iz prave krščanske ljubezni do bližnjega v vseh slučajih, ko zadene kmeta kaka nesreča! — Alojz in Marija Trstenjak.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Kdor hoče za 3 Din dobiti novo kolo, ta mora na Križovo dne 9. maja priti k nam na tombolo. Vabi Vas vsi Orlovski odsek.

Polenšak pri Ptuj. V cvetu mladosti, star 23 let, je umrl pretekli teden priden fant Ivan Potočnik, žrtev kostne jetike. Pokojni Ivo je veliko trpel skozi dve leti, bil je izročen usmiljenju tujih ljudi, a vdan v voljo božjo je prenašal potrpežljivo to grozno bolezen. Bil je tudi eden izmed žrtv bivše Avstrije, nasilnih vojni posojil in tako si je moral trdo z rokami služiti kruh. Kot samouk je bil mojster v izdelovanju »suhe robe« in je gotovo prekosil marsikaterega Ribničana. Kako je bil priljubljen ta tihi in pošten mladenič, je pokazal lep pogreb, ki mu ga je iz svojega oskrbel brač Anton. Udeležilo se ga je še precej ljudi, posebno žensk, ki se bodo gotovo še dolgo spominjale izdelovatelja svoje lepe korpe, cekarja, slamnjača, canje itd. Mogočno in resnobno so zvonovi peli in z njimi mi: Mirno v črni zemlji telo naj počiva, a duša sveti raj uživa!

Kalobje. V nedeljo, dne 14. aprila, so zvonovi naznanili tužno vest, da je nenadoma umrla ugledna in obče spoštovana žena cerkvene ključarja Terezija Bukovšek p. d. Brglezova v starosti 57 let. Prejšnji četrtek bila je še popolnoma zdrava, ko jo je kar nenadoma zadela mrtvoud. Prejeti je mogla le še sveto poslednje olje. Ni se zavedla več do smrti. Njen pogreb je bil na vse lep. Kljub slabemu vremenu jo je spremila k zadnjemu počitku velika množica ljudi. Ob grobu ji je zapel moški pevski zbor ganljivo žalostinko, katera je marsikoga ganila do solz. Potrtemu možu, sinovoma in hčeri naše iskreno sožalje! Naj počiva v miru!

Sv. Rupert nad Laškim. V nedeljo, dne 14. aprila, se je tukaj obhajala zlata poroka Mihaela in Ane Bezgovšek iz Sv. Petra. Lepi cerkveni slavnosti je prisostvovalo veliko prijateljev, sorodnikov in znancev uglednega, še čvrstega zlatega para. Zenin, ki je bil vedno velik dobrotnik raznim javnim napravam, je v veseli družbi svatov nabral svoto 120 Din, ki se je poslala za novo cerkev Kristusa kralja v Hrastniku. Zlatoporočencema pa dal Bog še demantno poroko! — Dne 19. aprila je v Prisenci umrl mladenič Jakob Jelenc, sin premožnega kmeta, v najlepših letih, komaj 28 let star. Dolgo je hiral na zavrtni bolezni, pa je voljno trpel in se lepo pripravil na smrt. Počivaj v miru, dobri Jaka!

Svetina pri Celju. Na mesto na belo nedeljo, ko je običajna služba božja radi velikih sneženih zametov morala odpasti, se bo vršilo na Svetini cerkveno opravilo v nedeljo, dne 28. t. m., ob 10. uri dopoldne. — Ob Veliki noči je zapustila Svetino vrla in daleč okoli znana gostilničarka in posestnica vdova Franca Kljnar, p. d. Turinka ter se preselila v prijazni Podplat pri Rogaški Slatini, kjer je kupila posestvo. Turinova hiša, dobro znana zlasti številnim gostom in izletnikom, ki radi prihajajo na prijazno Svetino, je bila od nekdanje vrla, zavedna, krščanska hiša. Tu si vedno našel ne le dobro postrežbo, ampak tudi prijazne in dobre ljudi. Turinovi so veliko dobrega storili zlasti za svetinsko cerkev in vsak duhovnik, ki je prišel po opravkih v Svetino, je bil v Turinovi hiši vselej dobrodošel gost. Iz polnega srca želimo Turinki v novem kraju sreče ter blagoslova božjega!

Sv. Lenart nad Laškim. Dekla, o kateri ste v zadnji številki poročali, da je bila odgnana v zapor radi suma, da je umorila svojega nezakonskega otroka, je bila izpuščena iz zapora, ker ji niso mogli dokazati krivde. Je pa tem boljše, če je nedolžna.

Hranilnica in posojilnica v Ribnici na Pohorju r. z. z. n. z., vabi na svoj redni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 5. maja 1929 v posojilniški pisarni v Ribnici na Pohorju ob pol devetih dopoldne s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelstva. 3. Potrjenje računskega zaključka za leto 1928. 4. Volitev načelstva. 5. Volitev nadzorstva. 6. Poročilo o izvršeni reviziji. Ako bi ob določeni uri ta občni zbor ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje na istem mestu in z istim dnevnim redom drugi občni zbor, ki sklepa brezpogojno. — Načelstvo. 511

Razpisuje se javna zniževalna dražba popravil pri župnišču in cerkvi ter gospodarskem posloju v Stopercah dne 5. maja 1929 ob 3. uri popoldne v župnišču v Stopercah. Izključna cena 22.000 Din po odbitku 5300 Din, katero delo je že dogotovljeno. — Cerkevno-konkurenčni odbor Stoperce, dne 20. aprila 1929. Predsednik: Štefan Galun. 513

Tesače za izdelavo dog za pivove sode rabim takoj. Konrad Golob, trgovina z lesom, Sv. Trojica v Slov. gor. 514

Učenec se sprejme v mizarstvo, Mlinska ulica 11, Maribor. 509

Poverjenike, stalne, za vsak kraj Slovenije, sprejme »Ljudska samopomoč« v Mariboru, Aleksandrova cesta 506

Hlapca z dežele, vajenega konjev, sprejme Sepec, Maribor, Grajski trg 2. 512

Deklica 10 do 14 let, brez ali revnih starišev, se sprejme v pošteno oskrbo na kmeth. Več se izve pisмено. Naslov: »Vzgojitelj«, pošta Sv. Benedikt v Slov. gor. 510

Prodasta se dva čevljarska stroja Hove za Din 1000. Elastic za popravilo Din 1500. Naslov v upravi lista. 563

Vsak boter

se lahko prepriča, kako dobro in poceni dobi za letošnjo birmo ure, zlatnino ter srebrnino pri

F. KNESER, urar

MARIBOR,

Aleksandrova cesta št. 27, blizu glavnega kolodvora (popreje Kiffmann). 508

Prepričajte se, da je moja reklama tudi resnična.

Za kovače

angleški koks, kovaški premog, oglje in vsa železnina se kupi najceneje v veletrgovini

H. ANDRASCHITZ, MARIBOR
Vodnikov trg 4. 504

Občni zbor Hranilnice in posojilnice v Slivnici pri Mariboru se bo vršil dne 9. maja 1929, ob 8. uri v posojilniškem prostoru. — Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Računski zaključek za leto 1928. 3. Poročilo o izvršeni reviziji. 4. Slučajnosti. Ako bi ob tem času ne bil sklepčen, bo čez pol ure pri vsakem številu na istem mestu drug veljaven občni zbor. 504

Srednje posestvo se proda z gospodarskim poslojem, pripravno za vsakega obrtnika na prometnem kraju v Spodnji Hajdini št. 48, pri Ptuj, 5 minut od cerkve. Vpraša se pri lastniku Francu Pukšič Istotam. 500

Pošteno dekle, katera zna kuhati ter vsa hiša na dela samostojno opravljati, se sprejme v Mariboru, proti dobri plači. Naslov v upravi lista. 505

ZAHVALA.

Podpisani se zahvaljujem tem potom podpornemu društvu

»LJUDSKA SAMOPOMOČ« V MARIBORU

za znatno in mi takoj izplačano podporo po smrti mojega moža Alojza Donko in priporočam to neprecenljivo društvo vsakomur v takojšnji pristop! 507

Ranca pri Mariboru, dne 22. aprila 1929.

Donko Marija, viničarka.

Botri in botre

najdejo lepo izbiro blaga za birmance pri

Anton Macun, Maribor
Gosposka ulica št. 10

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

»In Chéron? Ali ima tudi on kaj opraviti poleg?«

»Nič. Bedast človek je. Njegova hiša stoji na samem in njegova hlapca sta tepca. Kadar se hoče Španjolec s kom zasebno sestati, si izbere dan, ko Chérona ni doma, pa pridejo v njegovi hiši vkup in se domenijo.«

»In vi ga sovražite, tistega Španjolca, kaj ne?« se je režal Lefèvre, ko je naglo zapisoval postopacheve napovedi.

»Ne,« je odgovoril mož počasi. »Pa tisti, ki so sodelovali pri vltomu v de Kerbelayevo hišo, bi naj dobili vsak po dvajset frankov iz plena. In to je premalo.«

Komisar je pokimal. Zelo zadovoljen je bil.

Čul je že o Španjolcu. Mnogo dela je dal policiji in že dolgo časa sem je vznemirjal deželo in vzbujal negotovost. In on, Lefèvre, on, duhoviti in premeteni komisar alenčonski, on ga bo prijel in bo dobil priznanje od gospoda ministra.

Da, in ne samo to, ampak če je enooki govoril resnico, bo prijel vso tolpo ter naredil konec nemiru in negotovosti v deželi. In povrh bo vrnil demantni prstan gospodu de Kerbelay in si za služil lep denar —

In nazadnje še bo povedal svoje mnenje o tistem nebodigatreba, o možu v sivi suknji. Kar bo njemu, Lefèvre, in njegovim ljudem v posebno zadoščenje.

Spet so enookega roparja spravili nazaj v njegovo celico, gospod Lefèvre pa je dobil vse pravice in oblasti, da pripravi nočni pohod na Chéronovo farmo. Tajnega detektiva gospoda notranjega ministra pa niso o ničemer obvestili.

3.

Lefèvre se je zavedal, da mnogo tvega, ko je tisti večer krog osme ure izdal povelje, naj se pripravi eskadron policije za na pot.

Še v zadnjem trenutku je dvomeče premišljeval, ali je pametno, kar počenja. Če bi pohod ne uspel ali se celo ponesrečil in če bi zaupnik gospoda notranjega ministra o stvari zvedel — hm, tedaj bi bile posledice za prevnetega glavnega policijskega komisarja Lefèvre zelo neprijetne.

Izšel je Lin II. zvezek!

Res niste se naročili

Karl Mayev knjige?

Ne čakajte, dokler se že dobi. Nad 1000 knjig že razprodanih, ostanek bo kmalu! Pišite Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.